

ปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนเดิมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงรายเขต 4
Factors Influencing Mattayomsueksa 1 Students' Final Decisions on Their Admission of
Lower Secondary Education in Educational Extension Schools, the Office of Chiangrai
Educational Services Area 4

จักรินทร์ รวมจิต¹
อาจารย์ ดร.อนันต์ แก้วตาดี²
Email director.crru@gmail.com
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ลีตระกูล³
Email Leetagool@gmail.com

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
Email jere2723@gmail.com

²สังกัด คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

³สังกัด คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนเดิมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงรายเขต 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2558 เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 4 จำนวน 295 คน ได้มาโดยวิธีการ การสุ่มแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อ แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป ส่วนที่ 2 ด้านผู้เรียน ส่วนที่ 3 ด้านครอบครัว ส่วนที่ 4 ด้านสิ่งแวดล้อม แบ่งเป็นปัจจัย 9 ด้าน จำนวน 63 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.903 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยจำแนก (Discriminant analysis) แบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัจจัยที่สามารถจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนเดิมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงรายเขต 4 ได้ดี มีทั้งหมด 5 ปัจจัย ได้แก่ ความสัมพันธ์ในครอบครัว(X_4) ลักษณะมุ่งอนาคต(X_2) อิทธิพลของเพื่อน(X_8) เจตคติต่อการศึกษาต่อ(X_1) อิทธิพลของครู(X_9) สมการจำแนกกลุ่มที่สามารถจำแนกกลุ่มนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ได้ถูกต้องถึงร้อยละ 78.00

2. สมการจำแนกประเภทในรูปคะแนนมาตรฐานสามารถแสดงได้ตามลำดับ ดังนี้

$$Z_y = -.642(X_4) + .471(X_2) + .464(X_8) + .261(X_1) + .223(X_9)$$

คำสำคัญ ปัจจัยจำแนก, การศึกษาต่อ

Abstract

The main purpose of this study aimed to scrutinize factors influencing the Mattayomsueksa 1 students' final decisions on their admission of lower secondary education

in opportunity expansion schools, the Office of Chiangrai Educational Services Area 4. During the 1st semester of the 2015 academic year, 295 Mattayomsueksa 1 students studying in opportunity expansion schools, the Office of Chiangrai Educational Services Area 4 selected by the stratified random sampling method were all conducted with a questionnaire with its reliability of 0.946. It was divided into 4 major parts: in the 1st part related to the informant's personal information with 10 question items; in the 2nd part related to the learner's characteristics; in the 3rd part related to family factors, and in the 4th part related to environmental factors. The reliability of questionnaires was 0.903, categorize into 9 major factors with 63 question items. The data were statistically analyzed using statistical description was also carried out for the stepwise method-based discriminant analysis.

The findings of the study were detailed as follows.

1. The Mattayomsueksa 1 students' final decisions on their admission of lower secondary education in educational extension schools, the Office of Chiangrai Educational Services Area 4 were sorted into 5 major factors: their family relation(X_4), future anticipation(X_2), peer influences(X_8), attitudes on student's further admission(X_9), and teacher's influences(X_1). In addition to this summary of the findings, the discriminant equation analyzed with the two groups of students was rated at 78.00 % .

2. The discriminant equations used in analyzing standard scores were shown below as follows.

$$Z_y = -.642(X_4) + .471(X_2) + .464(X_8) + .261(X_1) + .223(X_9)$$

Keywords discriminant analysis, further study

บทนำ

การศึกษานับเป็นหัวใจสำคัญของการเตรียมความพร้อม การสร้างและพัฒนาคนเพื่ออนาคตของประเทศไทย โดยหลักการคือ รัฐต้องดูแลและให้การศึกษาแก่คน ทุกกลุ่มทุกวัยทั้งเด็ก เยาวชน วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ จนถึงวัยสูงอายุ อย่างเท่าเทียมและทั่วถึง

ในปัจจุบันการศึกษาในระบบโรงเรียนมีนักเรียนอยู่ในระบบกว่า 7 ล้านคน นักเรียนส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับ เมื่อพิจารณาแนวโน้มจำนวนนักเรียนพบว่า จำนวนนักเรียนมีแนวโน้มลดลงเรื่อยๆ และเมื่อพิจารณาเฉพาะโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาก็พบว่า จำนวนนักเรียนลดลงเป็นจำนวนมาก ปัญหาจำนวนนักเรียนที่ลดลงส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการโรงเรียนเป็นอย่างมาก เนื่องจากรัฐจัดสรรงบประมาณและบุคลากรทางการศึกษา โดยใช้จำนวนนักเรียนเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

โดยทั่วไปจำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ควรจะมีแนวโน้มคงที่หรือเพิ่มขึ้นเนื่องจากโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาอยู่แต่เดิม กอปรกับการรับนักเรียนที่จบการศึกษาจากโรงเรียนประถมศึกษาทั่วไปในเขตพื้นที่ใกล้เคียงเข้ามาศึกษาต่ออีก แต่จะการสำรวจโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 4 พบว่า จำนวนนักเรียนที่ศึกษาต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนที่จบ

การศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาโรงเรียนเดิม ปัญหานี้กำลังเป็นปัญหาสำคัญของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ด้วยหน้าที่ของผู้วิจัย เป็นครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา รับผิดชอบงานวิชาการโรงเรียน และงานทะเบียนนักเรียน พบว่า ปัญหาการเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มักจะเลือกไปศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษาอื่นๆ มากกว่าที่จะเลือกศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาโรงเรียนเดิม ทั้งนี้ที่นักเรียนเคยเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนเดิมนานาน กอปรกับปัญหาจำนวนนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1 – ม.3) ในโรงเรียนมีแนวโน้มลดลง ทำให้โรงเรียนขาดโอกาสได้รับสนับสนุนปัจจัยด้านต่างๆ จากหน่วยงานต้นสังกัด ส่งผลต่อการจัดการบริหารโรงเรียน การพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาศักยภาพคน การพัฒนาอาชีพ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนและการพัฒนาสังคมหมู่บ้าน

จากผลการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการศึกษาต่อในระดับชั้นต่างๆ อาทิเช่น เจตน์นที ราชเมืองมูล (2553 : 4) ได้ศึกษาการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 พบว่า ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสังคมและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมสามารถจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพ เครือวัลย์ จันทรีโพธิ์ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่นเขต 5 พบว่า สภาพส่วนตัวของนักเรียน สภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว สภาพแวดล้อมด้านการเรียนและโรงเรียน ส่งผลต่อการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ

ผลการศึกษาเบื้องต้น ทำให้ทราบว่าปัจจัยหลายอย่างที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อ หลายปัจจัยมีผลต่อการศึกษาต่อในโรงเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้กระบวนการวิจัยการวิเคราะห์จำแนก เพื่อสร้างสมการจำแนกปัจจัยที่ส่งผลต่อการศึกษาต่อในโรงเรียนเดิมได้ว่ามีปัจจัยใดบ้าง และยังสามารถบอกค่าน้ำหนักของปัจจัยใดๆ ที่ส่งผลได้ดีอีกด้วย อันจะเป็นประโยชน์ต่อการแก้ปัญหาที่เลือกไปศึกษาต่อโรงเรียนอื่นๆ ทั้งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การปรับปรุงสภาพแวดล้อมของโรงเรียน การบริหารงานของโรงเรียน ให้โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สามารถดำเนินการตามวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนต่อไปได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนเดิมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
2. เพื่อสร้างสมการจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนเดิมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยเจตคติต่อการศึกษาต่อ ปัจจัยลักษณะมุ่งอนาคต ปัจจัยความสัมพันธ์ในครอบครัว ปัจจัยความคาดหวังของผู้ปกครอง ปัจจัยชื่อเสียงโรงเรียน ปัจจัยที่ตั้งอาคารสถานที่ ปัจจัยการจัดการเรียนการสอน ปัจจัยอิทธิพลของเพื่อน ปัจจัยอิทธิพลของครู อย่างน้อย 1 ปัจจัยสามารถจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนเดิมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงรายเขต 4

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตประชากร

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2558 เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงราย เขต 4 จำนวน 1,102 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2558 จำนวน 295 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

2. ขอบเขตตัวแปร

2.1 ตัวแปรอิสระ

ด้านผู้เรียน ได้แก่ 1. เจตคติต่อการศึกษาต่อ 2. ลักษณะมุ่งอนาคต

ด้านครอบครัว ได้แก่ 1. ความสัมพันธ์ในครอบครัว 2. ความคาดหวังของผู้ปกครอง

ด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ 1. ชื่อเสียงโรงเรียน 2. ที่ตั้งอาคารสถานที่ 3. การจัดการเรียนการสอน
4. อิทธิพลของเพื่อน 5. อิทธิพลของครู

2.2 ตัวแปรตาม

การศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบ่งได้เป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มนักเรียนที่ศึกษาต่อในโรงเรียนเดิมและกลุ่มนักเรียนศึกษาต่อโรงเรียนใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ที่ใช้สถิติวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2. การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 1 สืบหาข้อมูลของประชากร จากโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 4

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยความเชื่อมั่น 95 % ($\alpha = .05$) ความคลาดเคลื่อน 5 % เนื่องจากกลุ่มประชากรมีจำนวนไม่มาก มีความแปรปรวนและขนาดกลุ่มตัวอย่างไม่เท่ากันโดยใช้สูตร Yamane ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างมาทั้งสิ้น 295 คน

ขั้นตอนที่ 3 กำหนดชั้นภูมิ (Stratum) โดยแบ่งตามจำนวนนักเรียนในแต่ละโรงเรียนเป็นกลุ่ม 3 กลุ่ม คือ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก

ขั้นตอนที่ 4 เลือกกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนจำนวนนักเรียนในแต่ละโรงเรียน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างดังนี้ 1.ขนาดใหญ่ 145 คน 2.ขนาดกลาง 100 คน และ 3.ขนาดเล็ก 50 คน รวมทั้งหมด 295 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ โรงเรียน เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะของครอบครัว การศึกษาของผู้ปกครอง ระยะทางจากบ้านถึงโรงเรียน จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา เพื่อนในชั้นเรียน และจำนวนครูในโรงเรียน โดยมีลักษณะแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 2 ด้านผู้เรียน ได้แก่ 1.เจตคติต่อการศึกษาคือ จำนวน 11ข้อ 2.ลักษณะมุ่งอนาคต จำนวน 9ข้อ

ส่วนที่ 3 ด้านครอบครัว ได้แก่ 1.ความคาดหวังของผู้ปกครอง จำนวน 6 ข้อ 2.ความสัมพันธ์ในครอบครัว จำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 4 ด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ 1.ชื่อเสียงโรงเรียน จำนวน 6 ข้อ 2.อาคารสถานที่ จำนวน 7 ข้อ 3.การจัดการเรียนการสอน จำนวน 6 ข้อ 4.อิทธิพลของเพื่อน จำนวน 4 ข้อ 5.อิทธิพลของครู จำนวน 5 ข้อ

แบบสอบถามในส่วนที่ 2-5 มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์พร้อมแบบสอบถามแจ้งไปยังโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษากลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามคืนตามระยะเวลาที่นัดหมาย

3. ตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ ซึ่งผู้วิจัยได้มาและตรวจสอบความถูกต้องทั้งหมด 295 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. กำหนดรหัสแบบสอบถาม จัดทำระบบเอกสารและเตรียมการกรอข้อมูลในโปรแกรมสำเร็จรูป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้ค่าสถิติวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเบื้องต้นเพื่อให้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและลักษณะการแจกแจงของปัจจัยต่างๆ โดยการหาความถี่ (frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. คำนวณค่าความสัมพันธ์อย่างง่าย เพื่อทดสอบความเป็นพหุสัมพันธ์ (Multicolinearty) ระหว่างปัจจัยต่างๆ ที่ศึกษา

3. ตรวจสอบค่าสถิติเบื้องต้น การแจกแจงปกติ ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

4. วิเคราะห์ปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนเดิมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 4 โดยใช้การวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยของสรุปผลการวิจัยเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ทั้งหมด 295 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนเดิม และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนใหม่ สามารถแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 กลุ่มดังนี้

1.1 นักเรียนที่ศึกษาต่อในโรงเรียนเดิม เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง เกรดเฉลี่ยพบว่า ส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.01 – 3.50 ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพที่ไม่ใช่ข้าราชการ รายได้เฉลี่ยของ

ครอบครัว มากที่สุด มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 10,000 บาท เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนมากที่สุด คือ ระดับประถมศึกษา สำหรับระยะทางจากบ้านถึงสถานศึกษา มากที่สุด คือ ระยะทางน้อยกว่า 10 กิโลเมตร ส่วนพี่น้องร่วมบิดามารดาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน มากที่สุด คือ มีพี่น้องจำนวน 1 คน และครูผู้สอนในโรงเรียน มากที่สุด คือ มีครู 11-20 คน

1.2 นักเรียนที่ศึกษาต่อในโรงเรียนใหม่ เป็นเพศชายและเพศหญิงจำนวนเท่าๆกัน เกรดเฉลี่ยพบว่า ส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.01 – 3.50 ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพที่ไม่ใช่ข้าราชการ รายได้เฉลี่ยของครอบครัว มากที่สุด มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 10,000 บาท เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนมากที่สุด คือ ระดับประถมศึกษา สำหรับระยะทางจากบ้านถึงสถานศึกษา มากที่สุด คือ ระยะทางน้อยกว่า 10 กิโลเมตร ส่วนพี่น้องร่วมบิดามารดาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน มากที่สุด คือ ไม่มีพี่น้อง และครูผู้สอนในโรงเรียน มากที่สุด คือ มีครู 21-30 คน

2. ผลการวิเคราะห์เบื้องต้น

ปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนเดิมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 4 ปัจจัยทั้ง 9 ด้าน พบว่าส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยพบว่า ปัจจัยทุกด้านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ค่าสหสัมพันธ์ของปัจจัยทั้งหมด มีค่าระหว่าง 0.165 – 0.687 และมีค่าไม่เกิน .80 ตามเกณฑ์ของสตีเวนส์ จากการทดสอบความเป็นเอกภาพของเมตริกซ์ความแปรปรวน ความแปรปรวนร่วม (Variance – Covariance Matrix) โดยใช้สถิติ Box’s M Test พบว่ามีค่าเท่ากับ 16.317 และมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .383 จึงสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนเดิมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 4 ได้ทั้งหมดจำนวน 9 ปัจจัย

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อ

การจำแนกกลุ่มเพื่อสร้างสมการจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนเดิมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 4 โดยการวิเคราะห์จำแนกแบบขั้นตอน ด้วยวิธี Wilks’ Lambda ได้นำปัจจัยเข้าสู่สมการจำแนก 5 ปัจจัย ประกอบด้วย ลักษณะมุงอนาคต (X_2) ความสัมพันธ์ในครอบครัว (X_4) อิทธิพลของเพื่อน (X_8) อิทธิพลของครู (X_9) เจตคติต่อการศึกษาต่อ (X_{11}) โดยมีค่า Wilks’ Lambda เท่ากับ .785 .704 .638 .626 และ .617 ตามลำดับ

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์เชิงเปรียบเทียบของการวัดความผันแปรของฟังก์ชันการจำแนกกลุ่ม

Function	λ	R^C	Λ	χ^2	df	Sig
1	.620	.619	.617	140.136	5	.00*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมการมีอำนาจจำแนกกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่า Chi-square (χ^2) เท่ากับ 140.136 ค่า Eigen Value (λ) เท่ากับ .620 ซึ่งน้อยกว่า 1 แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันภายในกลุ่ม ส่วนค่า Canonical Correlation (R^C) มีค่าเท่ากับ .619 แสดงว่าสมการดังกล่าวมีอำนาจจำแนกกลุ่มได้ดี ซึ่ง

สอดคล้องกับค่า Wilks' Lambda (Λ) ซึ่งมีค่าเท่ากับ .617 ปัจจัยในสมการจำแนกกลุ่มทั้ง 5 ปัจจัย ร่วมกันจำแนกความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยที่สามารถจำแนกได้ดี คือ ความสัมพันธ์ในครอบครัว (X_4) ลักษณะมุงอนาคต (X_2) อิทธิพลของเพื่อน (X_8) เจตคติต่อการศึกษต่อ (X_1) อิทธิพลของครู (X_9) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยที่ใช้ในการประมาณค่าความเป็นสมาชิกกลุ่มในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน

ปัจจัยจำแนก	ค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัย (คะแนนดิบ)	ค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัย (คะแนนมาตรฐาน)
ความสัมพันธ์ในครอบครัว (X_4)	-1.404	-.642
ลักษณะมุงอนาคต (X_2)	.897	.471
อิทธิพลของเพื่อน (X_8)	.647	.464
เจตคติต่อการศึกษต่อ (X_1)	.551	.261
อิทธิพลของครู (X_9)	.330	.223
ค่าคงที่ (Constant)	-4.018	

จากตารางที่ 2 สามารถสร้างสมการจำแนกในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = -4.018 -1.404(X_4) +.897(X_2) +.647(X_8) +.551(X_1) +.330(X_9)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Zy = -.642(X_4) +.471(X_2) +.464(X_8) +.261(X_1) +.223(X_9)$$

ตารางที่ 3 ค่าประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มนักเรียนที่ตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนเดิมของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงรายเขต 4

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ค่าประสิทธิภาพการจำแนกกลุ่ม		อำนาจจำแนกในการพยากรณ์
		โรงเรียนเดิม	โรงเรียนใหม่	
ศึกษาต่อโรงเรียนเดิม	189	151 (79.89%)	38 (20.11%)	78.00 %
ศึกษาต่อโรงเรียนใหม่	106	27 (25.47%)	79 (74.53%)	

จากตารางที่ 3 พบว่า สมการนี้สามารถใช้คาดคะเนการเป็นสมาชิกของทั้งสองกลุ่ม โดยสามารถพยากรณ์ได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 78.0 เมื่อพิจารณากลุ่มนักเรียนที่ศึกษาต่อโรงเรียนเดิมพยากรณ์ได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 79.89 ส่วนกลุ่มนักเรียนที่ศึกษาต่อโรงเรียนใหม่พยากรณ์ได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 74.53

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน พบข้อมูลที่น่าสนใจ คือ ผลการเรียนรู้เฉลี่ยของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อโรงเรียนใหม่ สูงกว่า ผลการเรียนรู้เฉลี่ยนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อโรงเรียนเดิม อันเนื่องมาจากนักเรียนที่มีผลการ

เรียนเฉลี่ยสูง มักจะเลือกเรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพหรือมีชื่อเสียงที่ดีกว่า ประกอบกับความเชื่อในสังคมที่คาดหวังว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพดีกว่าโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จึงทำให้นักเรียนกลุ่มนี้เลือกจะศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษามากกว่าโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ผลการพยากรณ์ในสมการจำแนกประเภท พบว่า ค่าอำนาจจำแนกในการพยากรณ์สูงถึง ร้อยละ 78 ซึ่งถือเป็นค่าอำนาจจำแนกที่ดี แสดงให้เห็นว่าการทำวิจัยในครั้งนี้สามารถแสวงหาคำตอบได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ อันเกิดจากกระบวนการวิจัยที่ดำเนินการตามขั้นตอนอย่างมีคุณภาพ การทบทวนวรรณกรรมวิจัยที่ดี จึงได้ข้อมูลทางวิชาการที่มีความน่าเชื่อถือ สามารถประมวลผลข้อมูลเพื่อสรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจได้ครอบคลุมในทุกองค์ประกอบ รวมทั้งการจัดทำแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลมีข้อคำถามที่ความชัดเจน บ่งชี้ถึงพฤติกรรมของบุคคลได้เป็นอย่างดี กอปรกับข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อมั่นที่ดี ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นตัวแทนประชากร อันเกิดจากการเลือกใช้วิธีการสุ่มที่เหมาะสมในการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษา ปัจจัยทั้ง 9 ปัจจัย พบว่า ปัจจัยที่ถูกเลือกเข้าสู่สมการจำแนกมี 5 ปัจจัย โดยผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลดังนี้

1. ความสัมพันธ์ในครอบครัว เป็นปัจจัยที่มีค่าน้ำหนักมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ครอบครัวที่มีสัมพันธภาพที่ดี พ่อแม่ให้ความรักความอบอุ่น เอาใจใส่อย่างดีต่อการเรียนของนักเรียนให้ความช่วยเหลือและเป็นที่ปรึกษาในเวลาที่มีปัญหาทางการเรียนจึงเป็นแรงผลักดันให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไป นอกจากนี้ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวุฒิภาวะ รับรู้ในข้อดี ข้อเสีย น้อย จึงยังไม่มีอำนาจมากพอจะตัดสินใจเลือกโรงเรียนได้ด้วยตนเอง อำนาจในการตัดสินใจจึงขึ้นอยู่กับผู้ปกครองเป็นสำคัญ นั้นเพราะผู้ปกครองมีหน้าที่ดูแล ส่งเสียและเลี้ยงดูนักเรียนในวัยนี้ในทุกๆ ด้าน เช่นเดียวกับ ดอบบิ้นส์ (1969 : 2925) พบว่า บิดา มารดา มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนอย่างมาก สอดคล้องกับสุรัตน์ ไชยชมภู (2535 : 129-130) กล่าวว่า ปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดที่ทำให้ผู้ปกครองต้องการส่งบุตรหลานของตนเรียนต่อหรือไม่เรียนต่อ

2. ลักษณะมุ่งอนาคต เป็นปัจจัยสำคัญลำดับที่ 2 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีความคิดหรือคาดการณ์อย่างมีเหตุผล มีเป้าหมายในอนาคต รู้จักวางแผนการศึกษาต่อไว้ มักเลือกโรงเรียนที่ตนชอบและดีที่สุดสำหรับตัวเอง สร้างแรงบันดาลใจที่จะมุ่งมั่นเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนให้ประสบความสำเร็จได้ ซึ่งสอดคล้องกับพระมหารักษ์ทวี เกาโต (2553 :89) ที่ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก ทำให้มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมากขึ้น และที่สำคัญแนวคิดของ เรนเนอร์ (Raynor. 1982 อ้างอิงจาก ปิยรัตน์ จันทรเรือง 2552 : 29) กล่าวว่า บุคคลที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจะมีแรงผลักดันให้กระทำกิจกรรมต่างๆ ในปัจจุบันให้ดีที่สุด ถ้าการกระทำนี้เป็นจุดเริ่มต้นของประโยชน์ที่จะได้รับในระยะยาว เปรียบเหมือนการได้รับการศึกษาที่ดี การเรียนในระดับที่สูงขึ้นเรื่อย จะทำให้มีชีวิตที่ดีตามไปด้วย

3. อิทธิพลของเพื่อน เป็นปัจจัยสำคัญลำดับที่ 3 เนื่องจาก นักเรียนวัยนี้เป็นช่วงวัยรุ่นที่มีความสนิทสนมกับเพื่อน ต้องการได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน มีพฤติกรรมในกลุ่มแบบคล้อยตามกัน มักถูกชักจูงให้ทำตามกลุ่มเพื่อน จึงทำให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมกลุ่มแบบเดียวกัน ดังนั้นเพื่อนจะมีส่วนสำคัญในการตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะการศึกษาต่อในโรงเรียนเดิมหรือโรงเรียนใหม่ นักเรียนในกลุ่มเดียวกันมักจะเลือกตัดสินใจเหมือนกัน เพื่อรักษาความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน สอดคล้องกับทฤษฎีกลุ่มของ บาลดริต (1980 : 278 อ้างอิงจาก ปิยรัตน์ จันทรเรือง 2552: 25) ที่กล่าวไว้ว่า นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีความต้องการในการเรียนต่อ นักเรียนจะมีความต้องการในการเรียนต่อเช่นกัน

4. เจตคติต่อการศึกษาต่อ เป็นปัจจัยสำคัญลำดับที่ 4 ซึ่งเป็นปัจจัยด้านจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนเป็นอย่างมาก กล่าวคือ นักเรียนที่แสดงท่าที ความรู้สึก หรือพฤติกรรมที่ดีต่อการเรียน

เกิดประสบการณ์ที่ดี รู้สึกรัก ฟังพอใจโรงเรียนแห่งนี้ จะแสดงออกมว่าอยากเรียนต่อ เมื่อมีโอกาสในการเลือกศึกษาต่อเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะเลือกโรงเรียนเดิม ส่วนนักเรียนที่มีประสบการณ์ที่ไม่ดีหรือมีความรู้สึกไม่ดีต่อโรงเรียนแห่งนี้ เมื่อมีโอกาสเลือกศึกษาต่อนักเรียนก็จะเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนใหม่ เป็นไปตามหลักการจิตวิทยา ซึ่งสอดคล้องกับ ดลฤดี สุวรรณศิริ (2550 : 157-158) พบว่า ปัจจัยด้านเจตคติของนักเรียน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อการศึกษา สอดคล้องกับ ศศิธร เป้งทอง (2552:71) นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี มีพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่แสดงความพอใจในการเรียน และตั้งใจมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ในโรงเรียน เพื่อให้บรรลุความสำเร็จในด้านการศึกษาที่ดี

5. อิทธิพลของครู เป็นปัจจัยสำคัญลำดับที่ 5 กล่าวได้ว่า ครูมีหน้าที่สำคัญคือ การอบรมสั่งสอนนักเรียน ให้มีความรู้ พฤติกรรมและจิตใจที่ดีงาม และเข้าใจในตัวนักเรียน จะทำให้นักเรียนอยากเรียนกับครู ยิ่งครูที่มีวาทศิลป์เป็นกัลยาณมิตรต่อนักเรียน นักเรียนจะชื่นชอบและศรัทธาในตัวครู จึงอยากเรียน อยากมาโรงเรียน อยากเรียนกับครูคนเดิมที่คุ้นเคย ครูจึงเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนได้ทุกด้าน เมื่อครูชี้แนะแนวทางอย่างใด แนะนำแนวทางในการศึกษาต่อที่ดี นักเรียนจะคล้อยตามและปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ และส่วนใหญ่ นักเรียนจะเลือกตัดสินใจตามที่ครูแนะนำไว้ สอดคล้องแนวคิดของ ยี (Yee. 1971 อ้างอิงใน สมพร พรหมจรรย์. 2540: 80) ที่กล่าวว่า ครูและนักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีก็จะส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน สนับสนุนให้นักเรียนได้ศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้งาน

1.1 จากผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่สามารถจำแนกได้ดีที่สุด คือ ปัจจัยความสัมพันธ์ในครอบครัว ดังนั้นทางโรงเรียนควรจัดกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองและนักเรียนได้มีโอกาสได้สร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน โดยสอดแทรกความรู้ในเรื่องการศึกษาต่อ แนะนำหรือให้คำแนะนำกับพ่อแม่ ผู้ปกครองและนักเรียน จะทำให้การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนเดิมได้ดีขึ้น ประกอบกับการส่งเสริมปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนในโรงเรียนเดิม เช่น ปัจจัยอิทธิพลของครู โดยการส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี และแสดงตนเป็นกัลยาณมิตรของนักเรียน ปัจจัยอิทธิพลของเพื่อน ส่งเสริมสังคมนักเรียนคุณภาพ สร้างกลุ่มเพื่อนที่ดี มีกิจกรรมสร้างสรรค์ในโรงเรียนให้ทำร่วมกัน ปัจจัยลักษณะมุ่งอนาคต ปลูกฝังค่านิยมที่ดีในการเรียน การรู้จักวางแผน และการพัฒนาศักยภาพของแต่ละบุคคล ปัจจัยเจตคติการศึกษาต่อ สร้างประสบการณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับนักเรียน สร้างค่านิยมโรงเรียนดี น่าเชื่อถือและมีเกียรติให้นักเรียนเกิดความประทับใจ

1.2 ครูประจำชั้นหรือครูแนะแนว ควรมีการสำรวจนักเรียนก่อนจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบสอบถามจากการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาให้นักเรียนที่จะออกไปศึกษาต่อในโรงเรียนใหม่ พบปะ พูดคุยกับนักเรียน ให้เห็นคุณค่าและความสำคัญของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ควรสร้างกำลังใจในการเรียนต่อ ชักชวนให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนเดิม และทางโรงเรียนควรประชุมทำความเข้าใจกับผู้ปกครอง ประชาสัมพันธ์ข้อมูลที่น่าสนใจของโรงเรียน สร้างความน่าเชื่อถือ ส่งเสริมวิชาการ กีฬาหรือความสามารถพิเศษอื่นๆ สร้างอัตลักษณ์ที่น่าจดจำ ให้สมกับโรงเรียนคือสถาบันอันทรงเกียรติที่พร้อมให้การศึกษา พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนต่อไป

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 การศึกษาปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนเดิมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย

เขต 4 ควรที่จะศึกษาต่อเนื่องอย่างน้อย 3 ปี เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล แนวโน้ม และปัจจัยในการศึกษาต่อที่เห็นผลชัดเจนยิ่งขึ้น

2.2 ในการศึกษาวิจัยการวิเคราะห์จำแนกกลุ่มควรคำนึงถึงสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียงกัน เพื่อลดความคลาดเคลื่อนซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการพยากรณ์ทั้ง 2 กลุ่ม และควรตรวจสอบคัดกรองข้อมูลในการทำวิจัยเพื่อป้องกันความผิดพลาดที่จะส่งผลต่อการพยากรณ์ที่ผิดพลาดตามไปด้วย

เอกสารอ้างอิง

- เครือวัลย์ จันทร์โพธิ์. (2551). สภาพการศึกษาต่อและการไม่ศึกษาต่อของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เจตน์นที ราชเมืองมูล. (2554). การวิเคราะห์ปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงรายเขต 1. ครุศาสตรมหาบัณฑิต. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ดลฤดี สุวรรณศิริ. (2550). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ทั่วประเทศ. วารสารพัฒนาสังคม. ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 เดือนตุลาคม 2550. 157-158
- บุษยากร อุบลพลฤกษ์. (2545). ความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประพญา สัมแก้วและปาริย์ สิงห์โต. (2550). การวิเคราะห์จัดกลุ่มตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความไม่ต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์เขต 1 และ 2. วิทยาสตรมหาบัณฑิต. คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
- ปิยรัตน์ จันทร์เรือง. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร. การศึกษามหาบัณฑิต. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระมหารักษ์ทวี เกาโต. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร. การศึกษามหาบัณฑิต. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศศิธร เป้งทอง. (2552). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร. การศึกษามหาบัณฑิต. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรัตน์ ไชยชมภู. (2535). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความตั้งใจ ในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก. การศึกษาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สมพร พรหมจรรย์. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช.

การศึกษามหาบัณฑิต. คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

หงษ์ทอง ประนัศรี. (2546). สภาพและความต้องการออกกำลังกายของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา. การศึกษามหาบัณฑิต. คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Dobbins L.H.(1969). *Educational and Occupational Aspiration and Expectation of High school Senior Boy in Five Louisiana*, Dissertation Abstracts. USA

Gibson, J. L. (2000). *Organizations Behavior* (7th ed.). Boston: Irwin.

Thurstone, L.L. 1967. *Attitude Can be Measured : In Attitude Theory and Measurement*. New York : John Weley and Sone